

SORTIDES DE TRENS

hora	Classe	Destí
5'39	Exprés	Barcelona
16	Tramvia	Barcelona
18	Exprés	Barcelona
1'34	Semidirecte	Barcelona-terme
9'38	Ràpid	Barcelona-terme
València-Andalusia		
1'11	Exprés	Almeria
16'29	Semidirecte	València
18'39	Exprés	Màlaga
2'44	tramvia	Benicarló

ESPORTS

FINAL CAMPIONAT D'ESTIU.-

Emocionant partit, amb poc públic. Es va disputar un partit molt entretingut i es va fer un bon joc per part dels 2 equips. Es va haver d'arribar a la pròrroga per a decidir qui seria el campió.

Caldria ressaltar la bona actuació del jugador Paco Mariné que sempre demostra les seues bones qualitats en els moments més importants, en aquesta ocasió va aconseguir 2 dels 3 gols que va fer el seu equip.

FINAL CONSOLACIÓ.-

Abans es va jugar la final de Consolació i es va arribar al següent resultat:

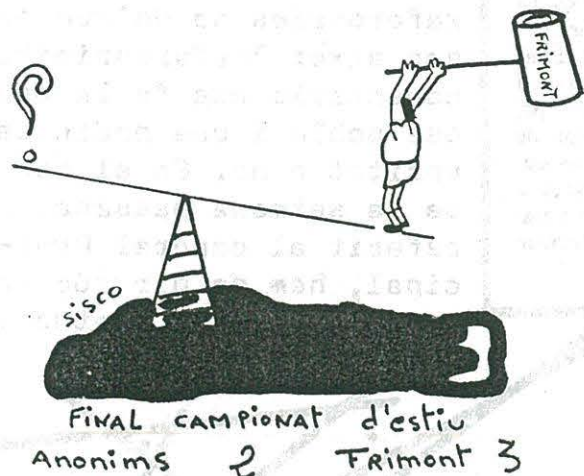
Almerranes 4 - Scacs 2.

CARTELLERA DE CINE

Divendres i dissabte, 10'30 i diumenge 5'30:
 "Los ojos del gato"
 Dissabte 5'30;
 "Adiós pequeña"

TELEFONS UTILS

Ajuntament.....	72.00.13
Policia Municipal.	72.00.13
Guàrdia Civil.....	72.00.36
Bombers d'Ulldecona	72.01.80
Bombers Tarragona...	54.70.80 (Permanent)
Farmàcia Puig.....	72.01.61
Farmàcia Viladot....	72.00.31
Radiocadena.....	72.05.25
Biblioteca.....	72.03.05
URGÈNCIES MÈDIQUES I FARMÀCIES NIT: 72.00.13	

FINAL CAMPIONAT d'estiu
 Anonims 2 Trimont 3

DISSABTE

15

TV3

14.40	Sardanes.
15.00	Telenotícies.
15.30	Els Barrufets.
16.00	Els germans Hardy i la Nancy Drew. «Windsurfing mortal».
16.50	Olimpics en acció. «Tir».
17.50	La nova ruta de l'Índia.
18.10	Retrat. «Alberto Moravia».
19.00	Fletxa negra.
19.30	Botó fluix.
20.00	Joc de ciència. «Viatge a través del sistema solar».
20.30	Telenotícies.
21.00	Pel·lícula. «Màlícia diabòlica» (1971, 99 min.). Director: Andrea Bianchi; intèrprets: Mark Lester, Britt Ekland, Hardy Kruger.
22.40	Jazz. «Ray Borian».
23.40	Fi d'emissió.

DIUMENGE

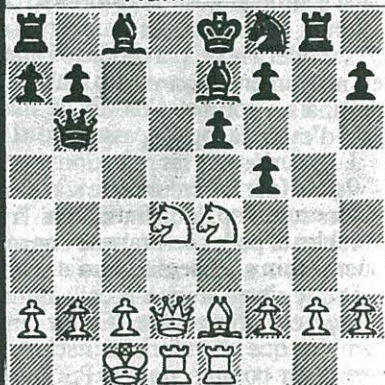
16

TV3

12.30	Tennis. Campionat de Catalunya. Des de Roda de Berà.
15.00	Telenotícies.
15.30	El vent entre els salzes.
16.00	La gran vall. «Al capdamunt de l'escala».
16.45	El meravellós circ de la mar. «Hipòcrates sota l'aigua».
17.10	Artesania. «Menjar».
17.35	L'home i la ciutat. «Represàlia».
18.10	Música vista. «Partaka - Eduard Negri».
19.10	La ruta de la seda.
20.00	Candel. «Les desventures del tiet Serraltó».
20.30	Telenotícies.
21.00	30 minuts.
21.30	A cor obert. «En plena vaga».
22.30	Cita amb l'esport.
23.30	Fi d'emissió.

ESCACS

Joan Segura
 Núm. 2.232

Blanques juguen i guanyen

La falta de desenvolupament de les negres al flanc de la dama, permet al bàndol blanc arranjat un bonic atac de mat basat en el tema tàctic d'aclariment de peces. Com es guanya?

SOLUCIÓ:

1. CxP1 - PxC2 2. C6A +1 - DxC3 3. D8D +1 - AxD4 4. A5C mat.

Fins la propera setmana Amics

LO FULL

ULLDECONA 15 d'agost 1.987. Any I. Número 23 EDITA: ERC

PÒRTIC

ordenació territorial de la comarca del Montsià

La nova llei d'ordenació territorial basada en la partició comarcal de Catalunya de l'any 31, ens fa l'efecte que en el cas de les nostres comarques, Baix-Ebre i Montsià queda una mica antiquada.

És clar que quan es va fer aquesta ordenació, les terres de l'Ebre eren pantanoses i pràcticament estaven per cultivar. Aleshores era clar que Amposta formava part del Montsià, perquè les terres bones eren les del Montsià.

Avui en dia tot això ha canviat i les terres del Delta tenen uns conreus molt especials i han creat una economia i uns serveis molt diferenciats de la resta de la comarca. Si a tot això afegim que als pobles del Montsià es té poca tirada a Amposta, nosaltres som partidaris de crear una nova comarca del Delta de l'Ebre que agafaria les poblacions d'Amposta, Sant Carles de la Ràpita del Montsià, Sant Jaume d'Enveja, Deltebre, l'Aldea, Camarles i l'Ampolla de la comarca del Baix-Ebre i la capitalitat seria per Amposta.

I ens quedarien les poblacions de Mas de Barberans, la Sénia, Santa Bàrbara, Mas-denverge, La Galera, Godall, Ulldecona, Alcanar i Freginals -- que formarien la comarca del Montsià. Aquesta comarca tindria la capitalitat Ulldecona per raons històriques i per tenir una comunicació fàcil.

EL TEMA

CAOS CIRCULATORI 3ª PART

El passat dilluns hi vam tornar a ser en el capítol d'accidents. Va haver-hi una altra topada entre una moto i un cotxe, a la cruïlla Entença-Clavé, però malauradament, aquest cop s'han fet més mal; Josep Sorlí, que portava la moto, va sortir malparat i va haver de ser traslladat a la Residència, on se li va apreciar fractura de fèmur. Per cert, hem de dir que l'ambulància va tardar una bona estona a arribar al lloc del sinistre.

En el període de quinze dies -- en aquesta cantonada hi ha hagut dos accidents. Esperem que per evitar més accidents es senyalitzarà d'una vegada per totes i no haurem de fer més comentaris d'aquesta mena.

A causa del gran èxit d'audiència que està tenint la sèrie Gens de Barr, TVE ha produït un programa titulat Gens d'Ulldecona, per fer-li la competència. Els problemes, les vicissituds i la caça del porc senglar de la gent d'Ulldecona, cada vespre pel circuit català.

SUMARI

Pòrtic: ordenació territorial de la comarca del Montsià
 Tema: caos circulatori 3ª part.

Retalls
 Nota de redacció
 Poesia

Entrevista
 Darrera pàgina
 Esports

"LO FULL".
 EDITA: E.R.C.
 ULLDECONA
 D.L.: T-1581-87
 Major, 140
 Ap. c. nº 54

Preu de l'exemplar:
 35 ptes.

LOTERIA PRIMITIVA

Combinació guanyadora d'anit, 13-VIII-1987		
6	23	34
39	45	48
Complementari: 20		
Quantitats a repartir:		
6 encerts:	804.276.449	
5 enc+comp:	172.335.161	
5 encerts:	325.521.970	
4 encerts:	382.967.024	
3 encerts:	574.450.536	

ENTREVISTA

RAMON ÀNGEL ARNAU MONTROS

- Avui coneixerem una mica més Ramon Àngel, president de la Banda de música, entitat organitzadora de les festes majors d'7.

- Des de quan ets president de la Banda i quina funció tens? Des del març del 86. Bàsicament coordino les activitats dels altres membres de la junta.

-Quina importància donaries a la part tècnico-artística i a la part organitzativa?

Van molt relacionades. Una Banda sense una bona organització no pot donar el rendiment de què pot ser capaç.

-Quins nivells d'estudis musicals hi ha entre la gent que integra la Banda?

Molt diversos. Des de la gent que té uns coneixements bàsics fins a la gent que va al Conservatori.

-L'escola de Solfeig depèn de la Banda? Totalment, però per a tirar-la endavant comptem amb l'ajut econòmic de la diputació i del nostre Ajuntament.

-Quina finalitat té l'escola de solfeig? Formar nous músics per a la Banda.

-Quin nivell tècnic té actualment la Banda? Més elevat que l'any passat i menys que l'any que ve.

-La gent del poble respon bé davant la Banda i les seves activitats?, per què creus que és així?

La gent està començant a respondre perquè se n'adona que la Banda treballa molt i que pot resultar agradable escoltar-los quant toquen.

-La Banda, quin tipus de suport necessita dels socis? Tenir una massa de gent respaldant les activitats de l'entitat i que puguin ajudar econòmicament i organitzativament.

-És només econòmica la intenció de participar a la comissió de festes; o també hi ha un objectiu de dinamitzar la gent?

Al principi purament econòmic, necessitàvem comprar uniformes i no hi havien diners; ara que ja els tenim, volem donar un servei al poble.

-Heu volgut trencar esquemes en l'organització de festes? Hem intentat donar un altre aire i que sigui el més popular possible; bàsicament hem buscat la participació de la gent.

-El tiquet tan barat, us sortirà bé? Esperem al menys que no surti malament, ens acontentem a no perdre diners.

-Quina relació hi ha entre la Banda i les altres Entitats musicals del poble?

Hi ha una bona relació amistosa, però fa falta una col·laboració de cara a montar activitats musicals conjuntes.

-Es pot dir que Ulldecona és un poble de tradició musical? Sí, totalment. Actualment es fa difícil trobar algú al poble que no conegui alguna cosa de música.

-Paper de les Bandes de Música dins de la cultura popular catalana en general?

Importantíssim. M'atreveria a dir que les bandes de música aporten tant o més a la nostra cultura com pugui aportar una cobla. Pensem que una cobla és composta per deu o dotze persones i darrera d'una banda hi ha cents de persones estudiant música i fent-la. Una banda de música és totalment popular, el poble fent música per al poble.

-Per acabar, quin és l'objectiu final de la Banda Local de Música d'Ulldecona?

No existeix l'objectiu final, tractem de seguir un camí de constant superació

-Vols afegir alguna cosa més? Remarca que la Banda és una entitat del poble oberta a tot el poble i que quan surt al carrer toca per a rics i pobres, gent de dreta i esquerra, en definitiva per a tot hom.

RETALLS Rellogats a casa nostra

Josep Dalmau

Massa sovint a casa nostra les evidències acaben amagades darrera els malabarismes ideològics dels que detenten el poder. Es pot mantenir democràticament desinformat el poble per un excés d'informacions banals. I el més curiós del cas és que els primers que cauen derrotats per la pressió ambiental són un sector considerable d'intel·lectuals. En temps del franquisme aquests intel·lectuals malabaristes del pensament —permeables a la pressió del poder—, que amb la pretensió d'acostar-se a la crua realitat acaben passant-se a l'altre costat, foren legió.

Varen acabar afirmant que aquella dictadura era una dicta-tova, que les ideologies es trobaven a la posta, que per posar ordre no hi havia millor sistema que la voluntat d'un sol home, prudent, auster, sentinella d'Occident, el dit de Déu.

D'aquests personatges que interpreten la realitat a la menuda fins a l'última esclatxa amb la pretensió de ser imparcials i objectius, el socialista Serra i Moret en diu el següent: «Porucs, amb l'esguard extraviat, sotgen els moviments i els judicis del altres, per emmotllar la seva actitud al gust de l'amo. No consulten mai el seu interior, no escolten la veu secreta que els diu que s'ha de ser fidel a la pròpia condició i que hem de lluitar amb els instruments nostres i no amb els dels altres, que són destinats a combatre'ns. Es de miserables degenerats això d'evitar la topada passant-se a l'enemic».

Ja és curiós que les reflexions presentades com a filosòfiques (per fer creure que són profundes) d'uns pensadors com Pep Subirós, Eugeni Trias i Cia. resultin favorables al poder central que ens masega per dreta i esquerra com a poble diferenciat. Ultimament m'ha sorprès que s'hagi afegit a la colla Eduard Puga, titllant de trampa el nacionalisme. En un primer moment em va semblar que es referia al nacionalisme espanyolista, tenint en compte que el PSOE s'autoqualifica d'esquerres i segons tots els criteris objectius està practicant una política de dretes. Potser sí —pensava jo— que el nacionalisme espanyolista és una trampa per a les reivindicacions socials i polítiques, i desvia les iras dels oprimits i desheretats. Hom no s'explica que la majoria dels immigrants votin el PSOE quan aquest partit, des del govern central, els tracta com si fossin autèntics catalans, prenent-los 60 pessetes de cada 100 que en guanyen amb la seva suor. El nacionalisme constitueix un excel·lent caldo de cultiu dels instints més agressius, diu E. Puga. Per això, més enllà de qualsevol raó pràctica —em deia jo llegint-lo— el govern de Madrid es gira d'esquena i no vol sentir parlar de negociació davant la situació tensa d'Euskadi. Vol morir matant ETA com un Khomeini qualsevol. L'enlluernament patriota no li deixa veure la realitat sencera. No s'adona que la voluntat d'autodeterminació creix cada any. No sols Herri Batasuna, sinó també Eusko Alkartasuna demana negociar per pacificar Euskadi.

Però el Sr. E. Puga, després de parlar i parlar de la trampa nacionalista en abstracte, que tant es podia referir a Espanya, a França o a Anglaterra, acaba així: «Por la gran trampa nacionalista se han esfumado las ambiciones progresistas de la colectividad catalana». Ves on volia anar a parar!

Al marge de tota ideologia, vull suposar que el Sr. Puga no estava d'acord amb el fenomen dels rellogats després de la guerra d'agressió del general Franco, que arribà a ser moneda corrent a Barcelona. Aquell amuntegament era inhumà. Voler sublimar aquella situació absurda i injusta parlant de solidaritat i d'austeritat difícilment podia fer desaparèixer l'evidència de la necessitat d'un pis per a cada família.

I és que prèviament, més enllà de qualsevol disquisició filosòfica, s'aguanta sola l'affirmació «Cada família un pis. Cada nació un Estat». Voler raonar això és igual que emmascarar evidències. No és un problema d'ideologia nacionalista (hispanic, francès o anglès, socialista o comunista); és simplement un objectiu estratègic de tots els partits ben nascuts. I aquí a casa nostra, amb sordina o trompetejant ben fort, el PSUC, el PSC, CDS, UD i ERC forçaren el naixement de l'Estat de les autonomies com uns mínims a través dels quals s'havia d'iniciar el procés de recuperació nacional. Ara el Sr. E. Puga s'ha afegit als que lluiten per negar evidències. Allà ell. L'adagi del nostre poble és clar: «Hostes vingueren i de casa ens traguieren». Avui els catalans vivim rellogats a casa nostra. Aquest absurd no té futur, encara que s'hi entesti el Sr. E. Puga.

Josep Dalmau és escriptor i periodista

Titllen Lluís Renau de «servil i incompetent»

BARCELONA — En un comunicat fet públic ahir, el col·lectiu Un pas endavant-84, del qual formen part mossos d'esquadra i policies locals, va qualificar el director general de Seguretat Ciutadana de la Generalitat, Lluís Renau, de «incompetent, mediocre i servil». El col·lectiu, presidit per Miquel Sellarés, acusa Renau de «posar en perill la imatge, la catalanitat, la dignitat i la professionalitat de la policia autonòmica usant-la per a tasques d'informació sobre el moviment independentista. (Efe)

Nota de Redacció

Aclarim que tots els escrits de l'apartat de xafarderies no deixen de ser això: "xafarderies", comentaris que fa la gent del poble i que poden ser veritat o no. En el cas de la setmana passada, referit al caporal Municipal, hem de dir que no era una veritat puntual.

poesia

El dolor
no fa presència al rostre,
ni als ulls.
El dolor perdurable,
dissimulat baix aquest somriure,
el perdurable s'amaga dins l'ànima
i és allí, on desdibuixa els meus sentiments,
on ro sega a poc a poc la meua ànima.

Un somriure obert farà presència al rostre,
mentre una guerra entre el dolor i l'ànima
em desfarà tota esperança de viure en pau.

